

891.715
U-37

A P M.
4-213a

891.715
J-37

Ս. ՄԱՐԺԱԿ

204

ԶԱԳՈՒԿՆԵՐԸ ՎԱՆԴԱԿՈՒՄ

ՆԿԱՐՆԵՐԸ
ՅԵ. ԶՍՐՈՒՇԻՆԻ

4/588

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԿՈՄՍՏԵՆԻՍ 1938 ՅԵՐԵՎԱՆ

ՄԱՆԿԱՏՈՒՆ

Կենդանաբանական աշգուժ
 Գարնան սիրուն որերին
 Կորյուն, գորշուկ, վայրի կատու
 Յեվ արջուկներ ծնվեցին:

Յեվ սարքված է մի մանկատուն,
 Կանաչ մարգր, լիճը միջին—
 Ու խաղում են այնտեղ, պառկում:
 Պողով խփում է այժն արջին,
 Իսկ գայլ, առյուծ — արագ վազքով
 Խաղում գույնըգույն գնդակով:

Կհոսի մեկ, յերկու տարի
 Գայլն առյուծից կտարաւի,
 Իշայծյամը, արջուկն ազատ,
 Գորշուկ, առյուծ — կապրեն անշատ:

ԶՈՈԱՅԳԻ

Վեր ետք կենում մենք վաղ-ձեգին
 Բարձր կանչում մեր պահակին—
 Մյառ, մյառ, մյառ, մյառ,
 Ղառ, դառ, դառ, դառ,
 Պահակ, պահակ, եղ ուր ես, ուր,
 Գազաններին արի կեր տուր:

Պահակն յեղավ իր սնակից,
 Աղբն է ավրում նա ճամբերից,
 Ու, ծխելով, ման է գալիս,
 Մեզ, խեղճերիս ճաշ չի տալիս:
 Վանդակի մոտ յերկար, սոված
 Կանգնած ենք մենք ուխտ բաց:
 Գիտենք, գիտենք առանց ժամի,
 Վոր պատրաստ է ճաշը հիմի:

Ճաշի ժամին, ճաշի ժամին
 Ձենք խոսացնում հարեանին,
 Ու ամեն ինչ մենք մոռանում,
 Ու ծամում ենք, ծամում, ծամում...
 Աշխատանքը ծանր է այնպես,
 Վոր քրտնում է գունչ ու յերես:

Ուտելուց յետ պետք է քնել...
 Փիղը ննջեց, հենված պատին,
 Յեվ մեզ ի ցույց առանց արգել
 Զուրն լնկղմվեց հաստ գետածին:

Կոկորդիլոսն, ինչպես գերան,
 Անշարժ պառկեց ջրի տակին:
 Գորշ արջուկը ինքը իրան
 Մրթմրթում է քնի միջին:
 Այդտեղ միայն ուղտն ու պոնին
 Անցան իրենց աշխատանքին:

Ուղտի մեջքին նստած մարդիկ
 Շրջում, ինչպես անապատում,
 Ու խրամատի այն կողմ, մոտիկ
 Առյուծին են նրանք դիտում,
 Յեվ մոտ գալով մեծ վանդակին,

Տեսան արծվին նստած ճյուղքին
 Եւ անձուռնի, բրդոտ, նիհար
 Շրջում է ուղտն այգում յերկար
 Իսկ հարթ տեղում շրջագծով
 Սևաշ ձիերն իրար կողքի
 Սլանում են արագ վազքով,
 Շարժում պոչն ու փունջը գլխի:

Հովն ընկնում է... ու մեր այգում
 Ել մարդ չկա: Բայց շարունակ
 Պատից այն կողմ լույսն է վառվում
 Մենք մնում ենք ահա մենակ

39704-67

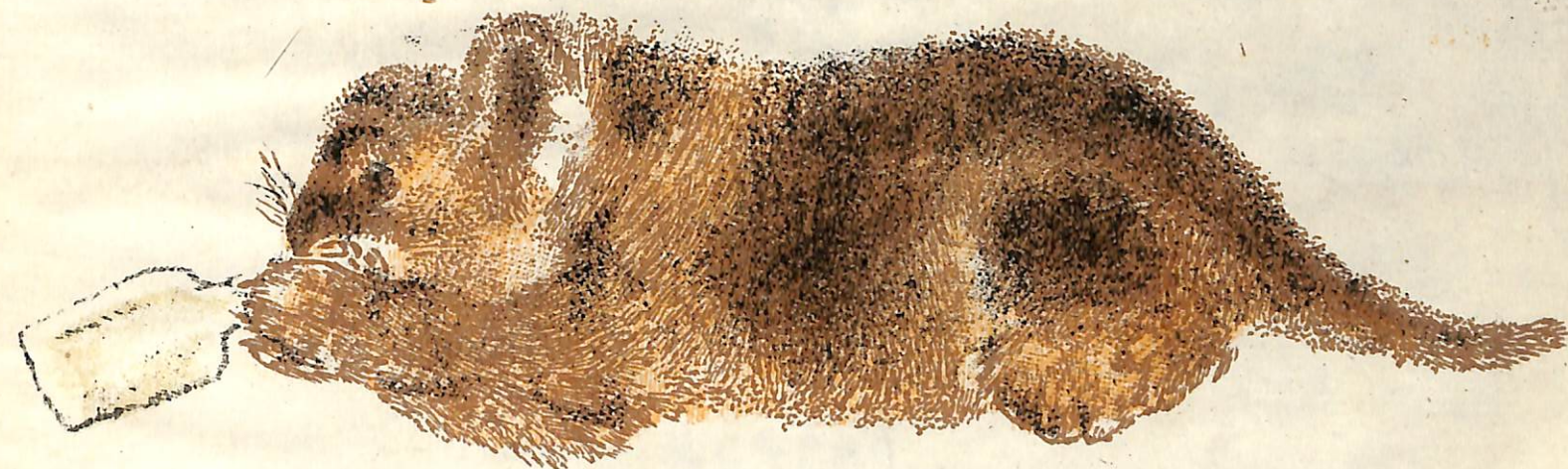
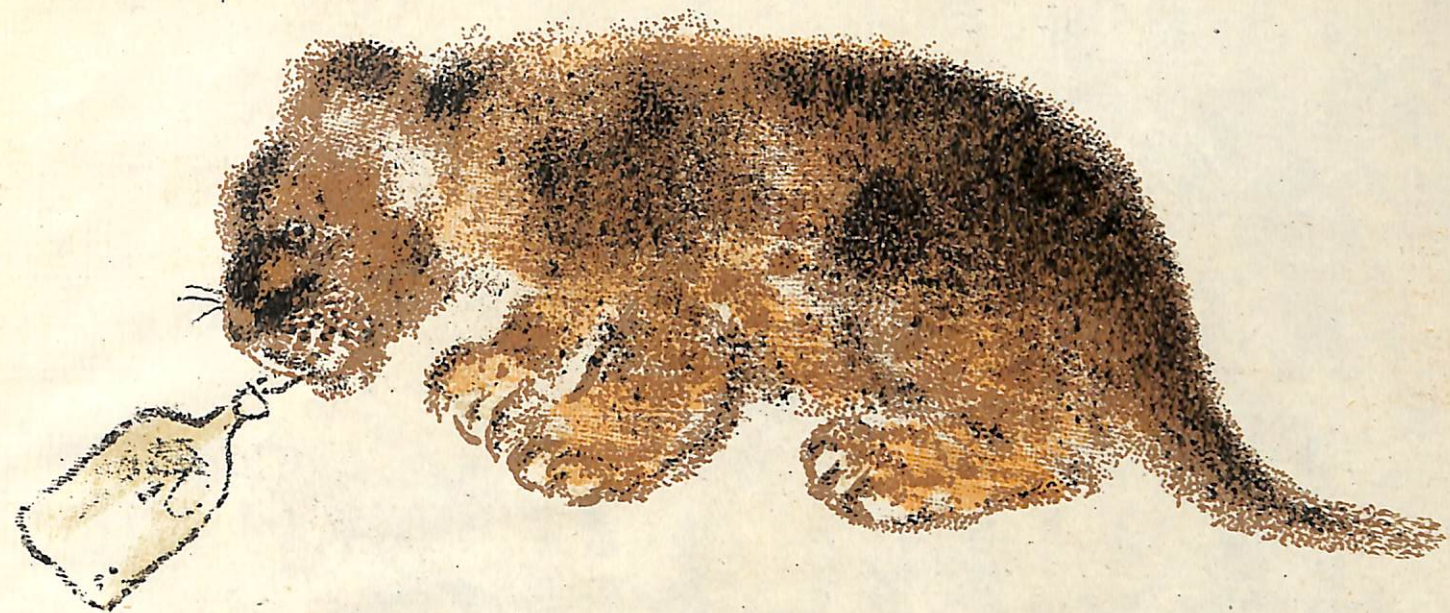
ՓԻՂ

Զույգ հողաթափ տվին փղին,
 Մեկ մեկ առավ, դրեց վոտին,
 Ասաց — «Լայնը դուք ինձ տվեք,
 Յերկուսն ել չե, չորսն է ինձ պետք»:

ԸՆՁՈՒՂՏ

Հեշտ կքաղեն խոտ ու ծաղիկ
Յերեխեքը կարճ ու փոքրիկ.
Յերբ հառակդ ե հապես յերկար,
Ծաղիկ քաղել շատ ե դժվար

ԿՈՐՅՈՒՆՆԵՐ

Ձեք ճանաչում մեր հայրիկին,
Մեծահասակ, շեկ առյուծին...
Թաթեր ունի ծանր, ահեղ,
Գլխին ունի բաշ փառահեղ:

Նա գոռում ե իր թավ ձենով,
Ձենն ուժեղ ե, բարձր, բարձր,
Միս ե ուտում նա ամեն ուր,
Իսկ մենք կաթ ենք ծծում քաղցր:

ԲՎԻԿՆԵՐ

Բվիկներին տեսեք փոքրիկ,
 Վոր նստած են իրար մոտիկ...
 Յերբ ուտում են,
 Չեն քնում,
 Յերբ քնում են,
 Չեն ուտում:

ՎԱԳՐԻԿ

Եյ, դուք չգաք ինձ շատ մոտիկ,
 Յես վագրիկ եմ և վոչ փսիկ

ՋԱՅԼԱՄԻԿ

Ջայլամիկ եմ յերիտասարդ,
Ամբարտաժան ու խիստ հպարտ
Կհարվածեմ, յերբ չարացա,
Վտաքով ամուր ու կոշտացած
Փախչում եմ յես վախից հանկարծ,
Պարանոցս յերկարացրած,
Յես չեմ կարող ոգում թռչել,
Չեմ ել կարող մի յերգ յերգել

ՋԵՐԵՐ

Խիստ շերտավոր ձիեր փոքրիկ,
Աֆրիկացի ձիեր ճարպիկ,
Լավ եք խաղում պահմտոցիկ
Մարզի միջին դուք շատ կանուխ
Գծագրված ձիեր փոքրիկ,
Վոնց դպրոցի գծած տետրիկ,
Զարդարված եք, ձիեր կարճիկ,
Սմբակներից մինչև գլուխ

ՃՆՃՂՈՒԿԸ ԶՈՈՊԱՐԿՈՒՄ

«Ո՞վ է ճնճղուկ, քեզ կերակրում»

— Գազանները գոռալարկում:

Աղվեսի մոտ յես ճաշեցի,

Ծովացուկից ջուր խնդրեցի,

Յես փղի հետ կերա գազար,

Կռունկի հետ կերա հաճար:

Իսկ շեկ, բրդոտ կորյունն ուրախ

Ուզեց ուտել ինձ քնթաթախ

ՍԱԳԻԿ

Ի՞նչ ջուր է կաթում

Ես մեր ձագուկից,

Սրբիչ է ուզում,

Նոր յեկավ լճից

ՍՊԻՏԱԿ ԱՐՋԵՐ

Մենք լայնարձակ ավազանում
Յերկու յեղբայր ենք լողանում:
Ջուրը խորունկ, թարմ է ու պաղ,
Պահակներն են փոխում հաճախ:

Կողքի վրա, մեջքի վրա
Մենք լողում ենք միշտ պատից պատ:
«Դե, այ յեղբայր, քիչ աջ գնա.
Թող վար շարժեմ փոտքերս ազատ»:

ԿԵՆԳՈՒՐՈՒ

Յերկար պոչով մի կենգուրու
Կանչեց բոլորը ման գալու:
Քույրն էլ իր մոր փորի տակին
Պինդ նստած է պարկի միջին:

ԿԱՊԻԿ ՄԱԳՈՆ

Աֆրիկայից ուկրաինուսի
Վրով յեկավ մի նավաստի,
Իսկ ենտեղից, արկղում դրել
Մի կապիկ եր իր հետ բերել:
Ու փոքրիկը ես մեր յերկրում
Ալժիր յերկիրն ե միտ բերում,
Առավոտը խմում ե նա
Ձկան յուղից մեկ-մեկ գդալ:

ԵՍԿԻՄՈՍԻ ՇՈՒՆԸ

Ձողի վրա գրած ե գիր —
«Չմոտենաս, զգուշ յեղիր»:
Չհավատաք դուք եզ գրին
Գազաններից յես եմ բարին:
Ինչ եմ անում ես վանդակում,
Ինքս, յերեխեք չեմ հասկանում:

ՊԻՆԳՎԻՆ

Ճիշտ, յերեխեք, շատ լավն եմ յես,
Մի տոպրակի նման եմ յես,
Ծովի վրա, վաղ տարիքում
Նավից արագ եյի թռչում,
Իսկ այժմ յես մեր ես այգում
Հոնդարտ լողում եմ պաղ լճում:

ԴԻՆԳՈ ՇՈՒՆԸ

Վոչ գայլ եմ յես, վոչ ել աղվես,
Մեր անտառում յեկեք ինձ տես,
Ձեզ կերևա մի շուն եսպես,
Մի կովարար Դինգո:

Թող պատմի ձեզ են կենդուրուն՝
Վոնց եր քշում իր ընկերին
Ավստրալիայի շոք անտառում
Լողոզ, նիհար Դինգո:

Թուփն ե մտնում — չեմ մնում յես
Ջուրն ե ընկնում — յես նրա հետ,
Նա նետի պես — յես ել մի նետ,
Անխոնջ, անհոգ Դինգո:

Ինչ կերպ արեց մի ճար չեղավ,
Վազեցինք մինչ մուլթը ընկավ,
Ահա պոչից բռնեցի լավ,
Անդրդվելի Դինգո:

Հիմա եստեղ, իմ վանդակում,
Կենդանաբանական այգում,
Պատվում եմ, փորըս հոգում
Յես, անհանգիստ Դինգո:

Բայց յես մենակ չմնացի —
Վորդի ունեմ ինձնից բացի.
Նա Լենինգրադ քաղաքացի,
Իսկ յես ոտար Դինգո:

ԿԵՆԳՈՒՐՈՒ

Տեսեք վոնց են խաղում յերկու
Ավստրալիական գորշ կենդուրու,
Աթուրմա յեն նրանք խաղում
Կենդանաբանական այգում:

ՓԻՂ

Աֆրիկացին մեր շահել
Ուզեց ջրով լվացվել:
Գլուխ, ախանջը լվաց,
Կոնքում ել ջուր չմնաց:
Փղին, թե վոր իմանաս,
Գետն ե հերիք, հազիվ հազ:

Հեռու տարեք
Լազանը,
Մոտիկ բերեք
Ջրհանը:

ՈՒՂՏ

Ուղտի փոքրիկ, խեղճ ձագին
կեր չեն տալիս մի կարգին —
Սմբողջ տրո մինչ հիմա
Յերկու դույլ ե կերել նա:

А. 1934
АКТ № 24
КЛЭДН. Л.

ՊԻՆԳՎԻՆՆԵՐ

Մենք զույգ ձագուկ, զույգ յեղբայր,
Ձվերից նոր դուրս յեկանք
Ումն ե մեր մայրը նման,
Վճրտեղ փնտռենք մենք նրան:
Վոչ վոքի հետ ծանոթ չենք,
Զգիտենք ել ով ենք մենք:
Սնագ, սիրամարգ, ջալլամներ...
Հն, իմացանք — պինգվիններ:

009 1
811 2

С. МАРШАК
ДЕТКИ В КЛЕТКЕ
ГИЗ АРМ ССР ЕРЕВАН

1

Պատ. խմբագիր՝ Սիրոս
Տեխ. խմբագիր՝ Ս. Գառնաթյան
Մրբագրել է՝ Վ. Ավագյան
Գլավիտի լիազոր՝ Կ-4524, Հրատ. 3432.
Պատվեր 954. Տիրաժ 5000.
Թուղթ 74X110. Տպագրական 3 մամ.
Մեկ մամ. 36864 ներք. Հեղինակային 21/2 մամ.

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0392272

4143

4-213a